

745,000 Kr. — vi trække de 40,000 fra, skjønt det ikke er fornødent — følger saa og saa Meget af Flaadeloven og saa og saa Meget ikke; men jo mere den høitærede Minister faar ud over de 379,000 Kr., som følge af Flaadeloven, desmere maa ogsaa de Herrer, som jo ere Fædre til Loven, bevilge ud over Flaadeloven, og saa er Resultatet altsaa, at i Sammenligning med Beregningerne ifjor, navnlig ved anden Behandling, viser Beregningen iaar saa og saa meget Mere. — Der var enkelte Smaa ting, jeg ikke forstod. Den Forandring, som Ministeren nævnte paa de 15,000 Kr., der maatte komme til som Følge af den lille Lønningslov, kan jeg ikke indrømme. Det er et Personale, som enten har faaet en Særstilling, eller som virkelig er blevet forøget ved Sværnsloven, og der behøve vi ingen Lovregler, thi de vilde faae deres Løn tilbøjet ifølge denne Lov. Dette er imidlertid en aldeles ubetydelig Ting; Hovedresultatet er, hvad der foreligger her. Altsaa, det skal ogsaa være sagt til Ordsføreren, at han skulde have overveiet disse Hovedtal, f. Ex. Endetallet i det Budget, som var Udgangspunktet, og Endetallet i det Budget, som foreligger med Inddeling i militære og ikke-militære Udgifter. Der er visse Begyndelsesgrunde til Fremstilling, Naamateriale, som man siger, og dersom den ærede Ordsfører havde anskaffet det, saa vilde han ikke have talt om, at det, som her var nævnt, var Tale hen i Luften. Dette sagde det ærede Medlem ifjor, og det siges det ene Aar efter det andet, men Faktum bliver, at Pengene gaa ud af Statskassen alligevel efter den Maalestok, som vi angive. Det ærede Medlem siger, at det var vor Lov. Ja, det veed jeg ikke. Jeg stemte ikke for denne Lov. Var det da vort Forslag? Nei, den ærede Ordsfører tager feil. Han har sin Dvælskonto, sin Aldersgrænskonto, sin Konto med Hensyn til Spørgsmaalet om Dvælsere iland og en Række saadanne Konti, som have den allerstørste Indflydelse paa Budgettet. Ministeren har nemlig ganske rigtig ladet Bærstkontoen staa uforandret, og hver Gang vi give det den Bedægtelse, som det ærede Medlem giver det, saa kommer netop med Nødvendighed denne Konto op paa de forskjellige Ørene. Det var dette, som det ærede Medlem ikke tog med ifjor, og som den ærede Ordsfører glemte. Jeg gjorde opmærksom derpaa, men det betød Intet dengang, nu faar Statskassen det nok at føle; men jeg erkjender naturligvis, ligesom jeg erkjendte ved Hættillægget, at det maa være ønskeligt, om vi kunde gaa til næste Samling, inden de Herrer blive nødtie til yderligere at anerkjende Konsekventerne af deres Vedrøft fikset i Finantsloven. Det er jo da muligt, at Andre faae det at trættes

med, men saa er det ogsaa godt, at man i Forveien har gjort opmærksom paa, hvad det er.

Enkelte af de Punkter, som den ærede Ordsfører nævnte, omtalte han paa en saadan Maade, at jeg kunde skjønne, at han svævede i samme Bildfarelse som den, hvorfra han gik ud med Hensyn til Styrmandenes Uddannelse. Han er nemlig gaaet ind i denne Sag med visse Forstillinger fra almindelige private Skoler og har troet, at han kunde føre sine Grundsætninger med Hensyn til Ordningen af den Slags Ting over paa dette specielle Tilfælde, hvor der er Tale om et begrændset Antal unge Mænds Uddannelse ikke saadan paa Maa og Faa, men saaledes at de kunne gjøre Fyldest i Samfundet. Der laa imidlertid deri vistnok kun et Forsøg fra Ordsførerens Side paa at holde sin Stilling, og jeg skal derfor kun henvise ham til at studere den Betragtning, som jeg har gjort gjældende. — Naar han sagde, at det vilde anrette stor Skade for Skolerne, saa tror jeg, at han tager fuldstændig feil, dersom han har ment, at der i mine Ord laa en eneste Yttring derom. Nei, Skolerne tage ingen Skade deraf. Vi kunne godt negte disse Pengene til Skolerne, thi saa undlade de at afholde Udgifter, som de ellers vilde afholde ved Hjælp af dette Tilskud, men saa faae vi heller ikke denne Lov og dens Sidehæng, nemlig forskjellige Foranstaltninger, truffne til Gavn for Styrmandenes Uddannelse. Dersom altsaa det ærede Medlem har troet, at han derved vilde ramme disse Skoler, saa har han taget feil, thi man rammer kun en syldigere Virksomhed for Styrmandenes Uddannelse i disse Skoler. Jeg skal imidlertid erkjende, at jo mere jeg er kommen til at se paa de Krav, som stilles til en Kofardiofficer efter Udviklingen af vor Skibsfart, jo mere er jeg kommen til at erkjende, at vi, hvis vi ville udrette Noget, til en vis Grad maa koncentrere vor Bistand om enkelte veludstyrede Anstalter. Jeg indrømmer, at jeg mere og mere er kommen til at erkjende dette navnlig overfor det Forsøg, som den ærede Ordsfører gjør ved at præmiere Laamaalet af Undervisningen, netop hvor vi trænge til en Udvidelse. Han ønsker at sprede Virksomheden istedetfor at koncentrere den paa en passende Maade; men jo stærkere den ærede Ordsfører vil gjøre dette gjældende i denne Sag, jo bestemtere vil jeg komme til at holde paa, at vi for Sagens Skyld maa gennem Regjeringskommissionen have Sikkerhed for, at der paa forskjellige Steder i Landet er saadanne Skoler med saadanne Lærere, at de kunne gjøre Fyldest ikke paa Slump og kun for Laamaalet, men i Virkeligheden for den hele samlede Undervisning i de forskjellige Afdelinger. Dersom den